

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 48/01-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júla 2001 predbežne prerokoval podnet A. M. a J. M., obaja bytom K., na začatie konania vo veci porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a na verejné vyhlásenie rozsudku a čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 11 C 225/94 a takto

r o z h o d o l :

Podnet A. M. a J. M. na začatie konania **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol dňa 9. marca 2001 doručený podnet A. M. a J. M., obaja bytom K. (ďalej len „navrhovatelia“), na začatie konania označený ako „Návrh na nález, resp. iný záväzný právny úkon ÚS“, v ktorom namietali porušovanie ich základných práv „na prietahy v konaní“ vo veci vedenej na Okresnom súde v Humennom (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 11 C 225/94.

Keďže podnet na začatie konania neobsahoval náležitosti požadované ustanovením § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1193 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval navrhovateľov výzvou zo 14. mája 2001, aby tento nedostatok v lehote 15 dní od doručenia výzvy odstránili a aby predložili splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Súčasne boli poučení, že ak neodstránia nedostatky podania, môže ústavný súd ich podnet na začatie konania na predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Výzva bola doručená navrhovateľom dňa 16. mája 2001.

Navrhovatelia následne doručili dňa 31. mája 2001 ústavnému súdu žiadosť o predĺženie lehoty. Súčasne s touto žiadosťou rozšírili svoje pôvodné podanie vo veci porušenia ich ústavných práv ďalšími dvoma podaniami s tvrdením, že okresný súd nevyhlásil rozsudok č. k. 11 C 225/94-109 verejne a exekútor ho realizuje ako právoplatný a vykonateľný bez exekučného príkazu, hoci je „v odvolacom konaní“. Navrhovatelia v tejto súvislosti označili čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd tejto žiadosti navrhovateľov vyhovel a výzvou na doplnenie podania z 12. júna 2001 im lehotu na doplnenie podania predĺžil o 7 dní odo dňa doručenia výzvy a zároveň navrhovateľov poučil o dôsledkoch, ktoré z jeho nedoplnenia môžu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplývať. Navrhovatelia túto výzvu prevzali 14. júna 2001.

Následne navrhovatelia dňa 26. júna 2001 doručili ústavnému súdu ich stanovisko k výzve na doplnenie podania z 12. júna 2001 tak, že žiadajú „o zastavenie konania vo veci pred ním“ s odôvodnením, že ústavný súd „reaguje skôr na termín o predĺženie ako na ďalšie konanie-ia, o kt. sa u neho uchádzame na prejednanie proti tomu istému odporcovi, a tak nereaguje na naše zdôvodnenie, z dôvodu, kt. sme ÚS požiadali o predĺženie, kt. sme uviedli v svojom podaní“. Zároveň uviedli, že „vo veci nášho zastupovania, dávame na vedomie, že poverenie prijme Judr. z Humenného“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu vrátane podnetu na začatie konania ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto vady návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Pokiaľ ide o podanie doručené ústavnému súdu dňa 9. marca 2001, ústavný súd konštatuje, že navrhovatelia nedoplnili svoje podanie v zmysle výziev ústavného súdu zo 14. mája 2001 a z 12. júna 2001 a napriek upozorneniu na dôsledky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde neodstránili jeho vady v určenej lehote. Na ich žiadosť o zastavenie konania ústavný súd nemohol prihliadať z dôvodu, že nemožno zastaviť konanie, ktoré ešte nezačalo.

Pokiaľ ide o ďalšie dve podania, ktoré navrhovatelia pripojili k žiadosti z 31. mája 2001, ústavný súd konštatuje, že podľa vlastného tvrdenia navrhovateľov sa vec okresného súdu sp. zn. 11 C 225/94 nachádza „v odvolacom konaní“. Z tohto dôvodu ústavný súd nemá príslušnosť na konanie o tých porušeníach ústavných práv, ktoré v týchto podaniach navrhovatelia namietali. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu totiž v zásade len po vyčerpaní opravných prostriedkov, ktoré účastníkom konania priznáva Občiansky súdny poriadok a ktoré možno považovať s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu za účinné a dostupné, môže byť prípustný ich návrh na ústavný súd, ktorého predmetom bude žiadosť o ochranu konkrétneho základného práva alebo slobody, ktoré zaručuje ústava alebo medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 9/00, II. ÚS 37/00).

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania podnetu navrhovateľov nahliadol do predmetného spisu okresného súdu a zistil, že uznesením z 28. februára 2001 č. k. 4 Co 401/00-155 Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) vrátil vec súdu prvého stupňa na rozhodnutie o návrhu zástupcu žalovaných (navrhovateľov v konaní pred ústavným súdom) na odpustenie zmeškania odvolacej lehoty v štádiu, v akom sa toto konanie v súčasnosti nachádza. Predmetom rozhodovania o tomto návrhu navrhovateľov je aj posúdenie otázky právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku okresného súdu a v konečnom dôsledku aj posúdenie otázky dodržania postupu pri jeho vyhlásení. Vzhľadom na uznesenie krajského súdu navrhovateľa sa môžu účinne brániť aj proti exekúcii, ktorú spomenuli vo svojom podaní.

Vzhľadom na nepríslušnosť ústavného súdu na prerokovanie tých námietok, o ktoré navrhovateľa svoj pôvodný podnet na začatie konania rozšírili, ústavný súd v súvislosti s nimi navrhovateľov už nevyzýval na odstránenie tých väd, ktorými ich podnet na začatie konania aj v tejto časti trpí.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.